

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 24 กันยายน 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาสาธุชนญาติโยมทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจตั้งใจด้วยกันทุกท่าน มาสร้างสมอบรมบุญบารมีคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน เพื่อเพิ่มพูนบุญบารมีของตนไปเรื่อยๆ เรียกว่าเป็นผู้ที่มีความเจริญไปในทางพระพุทธศาสนา ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งสอนเอาไว้ว่า คนเราที่ได้เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์แล้วเป็นผู้โชคดี โชคดีที่ได้พบพระพุทธศาสนา ได้มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาเกิดในโลก แล้วก็ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณได้สั่งสอนธรรมะให้แก่เวไนยสัตว์ทั้งหลาย อุบาสกอุบาสิกาพุทธบริษัทให้ได้ยินได้ฟังคุณงามความดีต่างๆ ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เป็นไปในสิ่งที่ไม่มีความเดือดร้อน เรียกว่าธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธองค์นั้น เป็นเครื่องระงับความทุกข์แก่คนที่ได้ประพฤติปฏิบัติ เป็นสิ่งที่แก้ไขแก้ปัญหาที่คนเรามีความวุ่นวายมีความทุกข์อยู่ในใจ เรื่องอะไรที่เป็นเหตุเป็นผล เรื่องอะไรต่างๆ นั้น ถ้าหากเรารู้จักศึกษาแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง ไปตามทำนองคลองธรรม ก็จะอยู่ในความสงบสุข พวกเราทุกคนก็จะอยู่ด้วยกันด้วยความสงบ ความสงบคือความสุข เราก็จะเข้าใจได้ว่า เหมือนเราอยู่ด้วยกันมากๆ แบบนี้ อยู่ด้วยกันเหมือนญาติมิตรญาติธรรมด้วยกัน ไปมาหาสู่กันพูดจาปราศรัยกัน มุ่งหน้าสร้างสมอบรมคุณงามความดี ก็มองดูแล้วชีวิตของเราก็เป็นชีวิตที่มีกำไรมากที่สุด ที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ บุคคลใดไม่ได้ทำ บุคคลนั้นก็ขาดทุน ว่าเกิดมาแล้ว มาพบพระพุทธศาสนาแล้ว พบทางเดินและทางปฏิบัติสู่ความสงบแล้ว แต่เราไม่ได้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นก็จะขาดทุน เกิดขึ้นมาแล้วไม่เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปข้างหน้า ตัวพวกเรานั้นเป็นผู้มีศรัทธา สามารถที่จะทำบุญทำทานการกุศล รักษาศีลเจริญภาวนา พัฒนาตนเองตามทำนองคลองธรรมหลักพระพุทธศาสนา ก็ขอให้พวกเรานี้ไม่มีความประมาทในชีวิต เมื่อยังมีชีวิตอยู่เมื่อไหร่ก็ให้เราพยายามสร้างคุณงามความดีไว้ทีละน้อยๆ ปฏิบัติไปเรื่อยๆ ก็จะภูมิใจในชีวิตของตนเองว่าเราได้ทำคุณงามความดี ก็ไม่เสียเปล่าประโยชน์เลยที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ โชคดีแล้วที่ได้เป็นมนุษย์

..ถ้าเรามองดูสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย เขาก็มีจิตวิญญาณเหมือนกับพวกเรา แม้แต่แมดแต่ปลาก็ดี แมลงอะไรต่างๆ ก็ดี อยู่ในน้ำหรือบนบกก็ดี ก็ตกทุกข์ได้ยากลำบาก เป็นนกก็ดีเป็นสัตว์ต่างๆ ก็ดี ถ้าฝนตกอย่างนี้หรือหน้าหนาวก็ดีเขาก็จะทุกข์ยากแค้ไหนลำบากแค้ไหนพวกสัตว์ทั้งหลาย เพราะไม่มีความสามารถที่จะทำที่อยู่พักพาอาศัย ไม่มีสติปัญญาว่าองไวฉลาดเหมือนมนุษย์เรา มนุษย์เรายังดีมีที่มุงที่บัง เหมือนกับเรานั่งในพระวิหารที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว มีประโยชน์ใหม่ เราก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า ฝนตกลงมานั่งอยู่สบายๆ ก็เป็นเงินทองสิ่งของที่ศรัทธาญาติโยมทั้งนั้นสร้างขึ้นมา จึงได้พระวิหารหลังนี้ให้ญาติโยมได้ฟัง ได้นั่งได้บังอาศัยร่มเงา แดดออกมาก็ไม่ถูกต้องกาย ฝนตกลงมาก็ไม่เป็นอะไรอยู่สุขสบาย เพราะเป็นบุญเป็นกุศลที่ตั้งเอาไว้ ทุกคนอยากให้เข้าใจว่าบุญเป็นอย่างไรนี้เอง ให้มีความสุขกับบุคคลอื่น สุขก็ย่อมกลับออกมาเป็นของ

คน พระพุทธองค์ทรงสอนไว้อย่างนั้น คนที่ไม่มีรถได้นั่งรถมาวัด คนที่มีรถก็ให้นั่งมาด้วย ก็เรียกว่าตนเอง หักขบทั้งเสียค่าน้ำมัน แล้วตนเองก็ขับมาด้วย คนอื่นก็มีความสุข ตนเองก็ภูมิใจว่าตนนี้สร้างยานพาหนะไว้ ให้ความสุขให้กับคนอื่น ความสุขก็ย้อนกลับมาเป็นของตนเอง วันนี้เราก็คิดขึ้นมา เราได้ช่วยเพื่อน เพื่อนที่ไม่มีรถได้นั่งรถมาด้วย ถ้าเดินมาก็ไม่ถึงง่ายๆ ที่นั่งรถมาก็สะดวกสบายมาถึงง่ายๆ เรียกว่ามีความสุข อานิสงค์ที่จะได้จากคนที่ถวายยานพาหนะ เกิดมภาพโรคชาติใดก็จะมีเงินมีทอง ซื้รถซื้อเรือนั่งไปไหนสะดวกสบาย นี้เป็นอานิสงค์ของผลบุญ เป็นบุญจากการถวายยานพาหนะ

..ผู้บริจาคทานอาหารการกิน ก็จะได้เครื่องบำรุงร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ เกิดภพโรคชาติใดก็จะไม่อดไม่ยาก ไม่ว่าจะไปบ้านใดเมืองใดประเทศไหน ก็ไม่อดไม่ยากเพราะมีเงินติดตัวไว้ใช้สอย ใช้จ่าย สะดวกสบาย ก็เรียกว่าตนได้รับผลบุญตัวเองที่ได้สร้างเอาไว้ บางคนได้ถวายการรักษาโรคภัย เจ็บป่วยไข้ ต่างๆก็ทำให้ความลำบากเวทนานั้นหายไป คนนั้นเกิดขึ้นมาแล้ว ก็จะไม่เจอโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนร่างกาย ร่างกายจะอยู่มีความสุขสบายสบาย ตั้งแต่เล็กจนถึงเฒ่าถึงแก่ไม่ได้ค่อยไปโรงพยาบาลกับเขา เพราะอะไร..ก็เพราะบุญกุศลส่งผลให้ ที่ได้บริจาคการรักษาโรคภัยไข้เจ็บเอาไว้แล้วในชาติก่อน ในชาตินี้ก็ให้ทำไปตามกำลังของตน ก็จะทำให้ผลบุญนั้นติดสอยห้อยตาม อำนาจความสะดวกให้แก่บุคคลทั้งหลาย บางคนนั้นมีความตาแจ่มใส ดาวสว่างไสวตั้งแต่เล็กแต่น้อยจนถึงเฒ่าถึงแก่ ก็เพราะผลบุญอะไร ก็เพราะได้ทานประทีปโคมไฟส่องแสงสว่าง เรียกว่าเหมือนได้ทานดวงตา ตั้งแต่เล็กจนถึงใหญ่ ไม่ได้ใส่แว่นตาก็เพราะอะไร ก็เพราะบุญกุศลที่ได้เคย ทำบุญถวายรูปเทียน เครื่องส่องแสงสว่างเอาไว้ เหมือนพวกเรถวาย เครื่องส่องสว่าง ไฟฟ้านี้ก็ดี ก็จะขจัดความมืดออกไป ความมืดก็เหมือนกับกิเลส อยู่ในที่มืดไม่สว่างไสว เมื่อเราจุดไฟฟ้าขึ้นมา มันก็ขจัดความมืดออกไป เราก็ได้อานิสงค์อันนั้น ทำให้ดวงตาแจ่มใสมองเห็นถี่ เห็นใกล้เห็นไกล เห็นชัด บางบุคคลนั้นอายุ 90 กว่าปีแล้ว อ่านหนังสือพิมพ์ได้สบายสบาย ไม่ต้องใส่แว่นตาเลย เพราะอะไร เพราะบุญกุศล อำนาจผลเป็นผู้ที่มีดวงตาแจ่มใส มองเห็นใกล้ไกลเห็นชัด อานิสงค์ทั้งหลายเหล่านี้ ถ้าเราทำได้ไว้แล้วมันก็จะติดสอยห้อยตาม ตามเราไปทุกภพทุกชาติ ไม่ต้องกลัวเมื่อเรายังต้องเกิดอยู่ บุญกุศลทั้งหลายที่ตนเองได้ทำเอาไว้ ก็จะอำนาจผลให้เรานี้ได้รับผลรับประโยชน์ให้ได้มีความสุข เมื่อเราเชื่อมั่นอย่างนี้ ได้มั่นใจอย่างนี้ ว่าได้ทำคุณงามความดี ก็จงภูมิใจในชีวิตของคนที่ได้ทำเอาไว้ ยังไงยังงั้นถ้ายังได้เกิดอยู่อีก ยังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ ยังเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารอยู่เราก็จะได้รับผลบุญนี้ อำนาจให้ได้รับความสะดวกมีความสุข .

..เหตุฉะนั้นสัตว์ทั้งหลายที่เขาไม่ได้มีสติปัญญาเหมือนพวกเรา เขาก็ตกทุกข์ได้ยากลำบาก พุดอย่างง่ายๆเหมือนฝนตกอย่างนี้ นกเขาจะอยู่ยังไง สัตว์ทั้งหลายที่มีปีกบินอยู่บนต้นไม้ภูเขาต่างๆเขาจะอยู่ยังไง

นั่นล่ะ..เขาคงทุกข์ได้ยาก แม้แต่เป็นสัตว์เครื่องาน ไม่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์เหมือนพวกเรา พวกเรานี้ นับว่าเป็นผู้โชคดี ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่มีจิตสูง จิตดี รู้จักดีจักชั่ว รู้จักบุญจักบาป รู้จักคุณจักโทษ ประโยชน์และไม่ใช่ประโยชน์ รู้จักว่าสิ่งใดที่ไม่ดีไม่งาม เราก็ควรทิ้งละปล่อยวางออกไปไม่ทำ ไม่ให้พูดให้คิดอย่างนั้น สิ่งใดที่ควรทำแล้วมีความสุขก็ดี เช่นพูดจาปราศรัยชักชวนให้คนทำความดีก็มีความสุข ทางจิตใจ คิดดีมีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน นั่งอยู่ด้วยกันมากๆอย่างนี้ คิดดูให้ง่าย ๆ ถ้าอยากให้ทุกคนในที่นี้ ใครมีทุกข์ก็พ้นจากทุกข์ มีสุขก็ขอให้มีความสุขด้วยกันยิ่งๆขึ้นไป ทุกคนๆลองนึกดูอย่างนี้ ก็จะเห็นได้ว่าจิตของเรานั้น แหม่มชื่นเบิกบาน เพราะว่าเราเป็นคนที่มีเมตตาต่อผู้คนที่อยู่ด้วยกันก็มีความสุข เมื่อมีความสุขให้กับผู้อื่นความสุขนั้นย่อมย้อนกลับมาให้กับตน พระพุทธองค์ทรงสอนไว้อย่างนี้ เมื่อเราได้ยินได้ฟังแล้วก็ให้น้อมนำไปปฏิบัติ ปฏิบัติไปเรื่อยๆ เหมือนกับคนทำความสะอาด เรามีเครื่องนุ่งห่มขาวมีเสื้อสีขาว แต่มันสกปรก เราก็ซักฟอกมันไปเรื่อยๆ ล้างๆถูๆซักๆ มันก็ค่อยขาวขึ้นๆสะอาดขึ้นๆน่านุ่งน่านำหมั่น ฉะนั้นจิตใจของพวกเรา ก็เหมือนกัน เมื่อเราทำความดีไปทีละเล็กละน้อย มันก็เป็นความสุขใจทำให้จิตใจของเรา นี้แหม่มชื่นเบิกบานปิติปลื้มยินดี นี้เรียกว่าบุญ..บุญคือความสุขใจ เมื่อทุกคนทุกท่านได้ทำความดีมีความสุขใจแล้ว ก็ให้ตั้งจิตแผ่เมตตาเวลารับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ อุทิศไปหาพ่อแม่ปู่ย่าตายาย ญาติมิตรสหาย อากงอาม่า ปะป้าก็ดี ท่านที่ยังมีชีวิตอยู่ก็แผ่เมตตาไปให้ได้ ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วก็แผ่เมตตาไปให้ด้วย เมื่อจิตวิญญูณทั้งหลายเขารับทราบ เขาก็จะอนุโมทนาให้กับพวกเรา ฉะนั้นเมื่อพวกเราตั้งใจมาทำบุญกุศลมีคุณงามความดีแล้ว เขาก็จะมาขอส่วนบุญ เมื่อเราอุทิศส่วนกุศลให้เขาแล้ว เขามีทุกข์ก็จะได้พ้นทุกข์ ถ้ามีสุขเขาก็จะได้สุขยิ่งๆขึ้นไป ก็อาศัยซึ่งพวกเรานี้เองมีเมตตา สัตว์โลกทั้งหลายจึงพ้นจากกองทุกข์ไปได้ เหตุ ฉะนั้นแต่ต่อไปก็ขอให้มีความสุขตั้งใจแผ่เมตตาตั้งที่กล่าวมานี้แล้วด้วย เมื่อรับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์....